

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

A Gopal Jiu Kiadó kéthetente megjelenő mini e-magazinja

77. szám — *Mohinī Ekādaśī* — 2024. május 19.

Jayānanda Prabhu Eltávozása

Ő Isteni Kegyelme
A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda
visszaemlékezései

1977. május 3.

Ma kaptunk hírt arról, hogy Jayānanda Prabhu elhagyta a testét. Amikor ezt elmondták Śrīla Prabhupādának, Ő így szólt: „Igen, előbb-utóbb mindannyiunknak mennie kell!" Majd könnycseppek jelentek meg Ő Isteni Kegyelme szemében. „Ő volt az egyik legeslegjobb tanítványom. És ő volt az első, aki ötezer dollárt adott, amit az Úr Caitanya tanítása című könyv nyomtatására fordítottunk. És Ő vitt engem kocsival, vezetés közben pedig énekelt."

Megkérdeztem Prabhupādától, hogy hová ment Jayānanda. „Nem veszett el. Előbbre fog jutni. Ha van valamilyen érzékkielégítésre irányuló vágya, akkor a felsőbb bolygókra megy, ahol tízezer évig fog élni és teljes élvezetben lesz része. Aztán ha addigra tökéletessé teszi az odaadó szolgálatát, akkor visszamegy Istenhez. Vagy ha még nem érte el a tökéletességet az odaadó szolgálatában, akkor újra megszületik egy rendkívül magas szintű, arisztokratikus és jámbor családban. De ha Kṛṣṇára gondolt, akkor Kṛṣṇalokára is mehetett."

1977. május 11.

Ma mindenki nagyon sokat gondolkodott Jayānanda Prabhu eltávozásán. Śrīla Prabhupāda további híreket kapott az utolsó óráiról. Jayānandának hónapokon át igen nagy fájdalmai voltak, de sosem hagyta abba az Úr Jagannātha szolgálatát és nem állt le a *Ratha-yātrā* ünnepség szervezésével.

Az utolsó napján a fájdalma olyannyira felerősödött, hogy már a Szent Nevet sem tudta énekelni. Csak nyöszörgött az óriási szenvedés miatt, és a beteg test további fenntartásának haszontalanságáról beszélt. Aztán végül szorosan magához ölelte a magnóját és csak hallgatta, ahogyan a lelki tanítómestere a Hare Kṛṣṇát énekelte, és elhagyta a testét.

Szeretett tanítványáról Śrīla Prabhupāda a következőt mondta:

„Igen büszke vagyok arra, hogy van egy ilyen tanítványom! Dicsőségesen halt meg! Csodálatos volt a halála, és mindannyiunknak követnünk kell a példáját!" Azután idézte a *Bhagavad-gītā* 8. fejezetének 5. versét, és megerősítésképp felolvasott a magyarázatból. Jayānanda Vaikuṇṭhára ment, hogy Kṛṣṇával legyen. A fényképét a Ratha szekérre tesszük, és a tiszteletére minden templomban lakoma lesz, ahogyan az más *Vaiṣṇavák* eltávozásakor is történik. Jaya Jayānanda! Jaya Jayānanda! Jaya Jayānanda! Prabhupāda sír, amikor rád emlékezik!

1977. június 13.

Most érkezett meg a Back to Godhead magazin *Ratha-yātrā* száma, és Prabhupāda felolvastatott velem néhány cikket belőle. Miután sokáig nézte a

címlapon a fényképet az Úr Jagannāthától és odaadó szolgájáról, Jayānandáról. Ezután Prabhupāda levette a szemüvegét és zsebkendőjével letörölte a könnyeit.

Tamal Krishna Goswami:
TKG's diary: Prabhupada's final days.
Pundits Press, Dallas, Texas, 1998

Hari! Hari! Govinda! Hari!

Śrī Paramānanda dāsa

hare hare govinda hare
kāliya-mardana kaṁsa-nisūdana
devakī-nandana rāma hare

Hari! Hari! Govinda! Hari! Kālīya összezúzója! Ó, Kaṁsa gyilkosa! Devakī öröme! Ó, Rāma! Ó, Hari! (refrén)

matsya kacchapa-bara śūkara narahari
vāmana bhṛgu-suta rakṣa-kulāre
śrī-baladeva bauddha kalki nārāyaṇa
deva janārdana śrī-kaṁsāre

Ó, Matsya! Ó, Kūrma! Ó, Varaha! Ó, Nṛsiṁha! Ó, Vāmana! Ó, Paraśurāma! Ó, Démonok ellensége! Ó, Balarāma! Ó, Buddha! Ó, Kalki! Ó, Nārāyaṇa! Ó, minden élőlény fenntartója! Ó, Kaṁsa ellensége!

keśava mādhava yādava yadu-pati
daitya-dalana duḥkha-bhañjana śaure
goloka-indu gokula- candra gadādhara
garuḍa-dhvaja gaja-mocana murāre

Ó, Keśava! Ó, Mādhava! Ó, Yādava! Ó, Yaduk királya! Ó, Urunk, Te, Aki széttéped a démonokat! Ó, Urunk, Te, Aki a darabokra törsz minden szenvedést! Ó, Śūrasena király leszármazottja! Ó, Goloka és Gokula holdja! Ó, Urunk, Te, Aki buzogányt tartasz! Ó, Urunk, Te, Akinek zászlóját Garuda díszíti! Ó, Gajendra felszabadítója! Ó, Mura ellensége!

śrī-puruṣottama parameśvara prabhu
parama-brahma parameṣṭhī aghāre
duḥkhite dayāṁ kuru deva devakī-suta
durmati paramānanda parihāre

Ó, Legfelsőbb Személy! Ó, Legfelsőbb Irányító! Ó, Mester! Ó, Legfelsőbb Brahman! Ó, Legfelsőbb Úr! Ó, bűnök elpusztítója! Ó, Urunk, Devakī fia! Kérlek, légy kegyes, és szabadítsd fel ezt a nyomorult, zaklatott és bűnös szívű Paramānanda dāsát!

Forrás

– Gokulānanda Sena: *Pāda-kalpa-taru*. Syamacharan Library. Calcutta. 438 Gaurabda /1924.
– Jagadbandhu Bhadra: *Gaura-pāda-taraṅgiṇī*. Sri Gauranga Press. Calcutta. 1931.

Hiraṇyakaśipu, Rāvaṇa és Śiśupāla

Mādhavānanda Dāsa

A *Viṣṇu Purāna* 4. Énekének 15. fejezetében találunk egy összehasonlítást, melyből megtudhatjuk, hogy a három démon, Hiraṇyakaśipu, Rāvaṇa és Śiśupāla hová jutott, miután a Legfelsőbb Úr megölte őket.

– Ó, *dharma* követői közül a legjobb! Hiraṇyakaśipu korábban, miután az Úr megölte, nem érte el a felszabadulást, hanem Rāvaṇaként újra megjelent. Rāvaṇát szintén a Legfelsőbb Úr ölte meg, de megint csak nem szabadult fel, hanem Śiśupālaként öltött testet, ő viszont, miután az Úr megölte, már felszabadult. Miért van az, hogy habár mindhármukat az Úr ölte meg, csak Śiśupāla érte el a felszabadulást, Hiraṇyakaśipu és Rāvaṇa pedig nem? – kérdezte Maitreya *muni* a bölcs Parāśarát.

– Amikor a Legfelsőbb Úr Narasiṁhadeva alakjában alászállt és elpusztította Hiraṇyakaśiput, akinek az elméjét a szenvedély kötőereje fedte be, akkor ő csak egy félig ember félig oroszlán élőlényként látta Narasiṁhadevát. Nem ismerte fel, hogy Ő a Legfelsőbb Úr Viṣṇu, s ezért nem is érte el a *sāyujya-muktit*, az Úrral való eggyéolvadás felszabadulását. Viszont mivel Viṣṇu kezei által lelte halálát, tízfejű Rāvaṇaként a három világ feletti korlátlan hatalmat és élvezetet kapott, s így jelent meg a földön. Később elrabolta Sītāt, az Úr Rāmacandra hitvesét. A Sītāra irányuló kéjes vágyaitól elvakultan nem volt képes felismerni, hogy Śrī Rāma Daśaratha Mahārāja fiaként megjelent inkarnációja a Legfelsőbb Úr Viṣṇu volt. A halála pillanatában azt gondolta, hogy az Úr Rāma egy ember, s ezért annak az eredménye, hogy a tévedhetetlen Istenség Személyisége ölte meg arra korlátozódott, hogy Chedi királyának fiaként, Śiśupālaként megszületve majdnem korlátlan hatalomra és gazdagságra tett szert. Śiśupāla korábbi születései és démonikus természete miatt mindig irigykedett az Úrra, így állandóan kritizálta, és soha nem tisztelte Őt, ezáltal viszont folyamatosan az Úr különböző Neveit ismételgette és a kedvteléseire emlékezett. Amikor ült, járt, evett vagy aludt, az Úr iránti ellenséges érzései sosem nyugodtak, s Kṛṣṇa gyönyörű lótusszemű, sárga ruhába öltözött és virágfüzérekkel, koronával, karkötőkkel díszített, a négy kezében kagylókürtöt, buzogányt, lótuszvirágot és *cakrát* tartó transzcendentális formája volt

állandóan jelen a gondolataiban.

Miközben kritizálta, Śiśupāla mindig az Úr isteni Neveit mondogatta, s ellenséges hangulata miatt elméjében folyamatosan az Úr formájára emlékezett. Amikor viszont Kṛṣṇa megölte őt, minden szenvedélye és gyűlölete eltűnt, minden hibájától megtisztult és felszabadult.

Śrīla Jīva Gosvāmī a *Kṛṣṇa Sandarbhájában* (29. *anuccheda*) szintén fűz kommentárt e témához:

nṛsiṁha-rāma-kṛṣṇeṣu ṣāḍ-guṇya-paripūraṇam

A gazdagság, az erő, a hírnév, a szépség, a tudás és a lemondás hat fensége teljes mértékben jelen van az Úr Nṛsiṁha, Rāma és Kṛṣṇa formájában.

Habár az Istenség Személyiségének minden formája teljes mértékben kimutatja e hat fenséget, e három forma ezt a legteljesebb mértékben teszi. A legjelentősebb szó a *nṛsiṁha-rāma-kṛṣṇeṣu* egy *dvandva* szóösszetétel. Mivel az ilyen szóösszetételek legfontosabb szava annak a végére kerül, s mivel ebben az esetben ez Kṛṣṇa, levonhatjuk azt a következtetést, hogy az Istenség Személyisége összes formái közül Ő a legfontosabb.

Ez megerősíti a *Viṣṇu Purāṇa* is: Maitreya Muni azt kérdezte Parāśara Munitól, miért történt az, hogy habár Jayát és Vijayát Úr Nṛsiṁhaként, Úr Varāhaként és az Úr más formáiban is elpusztította, a felszabadulást nem érték el csak akkor, amikor az Úr Kṛṣṇa ölte meg őket. Parāśara Muni erre válaszul bemutatta az Úr Kṛṣṇa az Istenség Személyiségének más formái közötti legfelsőbb helyzetét, fenségét és hatalmát.

A démonok általában addig nem érhetik el a felszabadulást, amíg el nem nyerik az Úr Kṛṣṇa személyes társaságát. Ezt írják le a *Bhagavad-gītā* következő versei (16. fejezet, 19-20. versek), ahol Kṛṣṇa a legvilágosabban így szól:

tān ahaṁ dviṣataḥ krūrān
saṁsāreṣu narādhamān
kṣipāmy ajasram aśubhān
āsurīṣv eva yoniṣu

Az irigyeket és a gonoszokat, akik az emberiség legalja, különféle démonikus fajokban örökre az anyagi létezés óceánjába vetem.

āsurīṁ yonim āpannā
mūḍhā janmani janmani
mām aprāpyaiva kaunteya
tato yānty adhamāṁ gatim

Ó, Kuntī fia! Újra és újra démonikus fajokban megszületve az ilyenek soha nem érhetnek el Engem, s fokozatosan a legundorítóbb létformába süllyednek.

A védikus irodalom leírásai szerint – habár állandóan az Úrra gondolnak és bizonyos mértékben akaratlanul szolgálják Őt – a Legfelsőbb Úr nem minden ellensége éri el a felszabadulást azáltal, hogy az Úr társaságába kerülnek és az Ő kezei közt lelik halálukat. Azáltal, hogy megöli és felszabadítja e démonokat, az Úr Kṛṣṇa felfedi transzcendentális fenségét, mely az Istenség Személyisége bármelyik másik formájának fenségénél hatalmasabb. E kijelentéseket a Parāśara Muni által elmondott és a *Viṣṇu Purāṇában* rögzített magyarázatok is megerősítik.

Az Úr Kṛṣṇa látta, hogy amikor Putanát és más démonokat megölt, akkor azok felszabadultak. Viszont Kālanemi és a többiek meg nem. Mivel ezt elviselhetetlennek találta, azon kezdett el gondolkodni, hogyan ölje meg őket. Az Istenség Legfelsőbb Személyisége, Kṛṣṇa e megdöbbentő transzcendentális természetéről beszélt Parāśara Muni, amikor az Úr fenségét prózában jellemezte. Így szólt:

ayaṁ hi bhagavān kīrtita saṁsmṛtaś ca dveṣānubandhenāpy akhila-surāsurādi-durlabhaṁ phalaṁ prayacchati, kim uta samyag-bhaktimatām ity anena.

Az Istenség Legfelsőbb Személyisége, az Úr Kṛṣṇa önként részesíti felszabadulásban azokat a démonokat, akik – habár gyűlölik Őt – valahogyan elmerültek a Róla szóló emlékezésben vagy beszédben. Általában igen nehéz elérni a felszabadulást, még a félistenek sem érik el könnyen. Ha viszont az Úr ezeket a démonokat felszabadítja, hogyan tudnánk jellemezni azt az áldást, amit az Iránta teljes szeretettel rendelkező tiszta *bhaktáinak* ad?

A *Śrīmad-Bhāgavatam* elmondja, hogy Jayának és Vijayának egy átok miatt kellett háromszor is démonként megszületnie. Ezzel kapcsolatban megjegyezhetjük, hogy végül Kṛṣṇa szabadította fel őket, s e felszabadulás csak Kṛṣṇa, nem pedig az Úr valamelyik más formájának keze által történhetett meg. Annak további megerősítése, hogy a démonok felszabadulnak ha Kṛṣṇa öli meg őket vagy ha a haláluk pillanatában ellenségesen gondolnak Kṛṣṇára, a *Śrīmad-Bhāgavatam* 11. Ének, 5. fejezetének 48. versében található, ahol Nārada Muni így szól:

Az ellenséges királyok, mint Śiśupāla, Pauṇḍraka és Śālva amikor feküdtek, ültek vagy bármi mást csináltak mindig irigykedve gondoltak az Úr Kṛṣṇára, az Úr mozdulataira, ahogyan a

kedvteléseit végezte, ahogyan szeretettel nézett a *bhaktáira* és az Úr által kimutatott más vonzó tulajdonságokra. Így állandóan Kṛṣṇában elmerülve lelki felszabadulást értek el, és eljutottak az Úr hajlékára. Mit mondhatnánk hát azokról az áldásokról, amiket azok számára ajánlanak, akik állandóan kedvező módon és szeretettel rögzítik az elméjüket az Úr Kṛṣṇára?

Az Úr Brahmā, szintén a *Śrīmad-Bhāgavatamban* pedig így beszél:

> A démonok – Pralamba, Dhenuka, Baka, Keśī, Ariṣṭa, Cāṇūra, Muṣṭika, Kuvalayāpīḍa, az elefánt, Kaṁsa, Yavana, Narakāsura és Pauṇḍraka –, a nagy hadvezérek – Śālva, Dvivida, a majom és Balvala –, Dantavakra, a hét bika, Śambara, Vidūratha és Rukmī, valamint a rettenthetetlen harcosok – Kāmboja, Matsya, Kuru, Sṛñjaya és Kekaya – ádázul küzdenek majd vagy Maga az Úr Hari, vagy Baladeva, Arjuna, Bhīma és mások ellen, akik az Úr nevében csatáznak. A démonok pedig, akik így meghalnak, a személytelen *brahmajyotiba* kerülnek vagy pedig a Vaikuṇṭha bolygókra, az Úr hajlékára jutnak.

Śrīmad-Bhāgavatam
2. Ének, 7. fejezet, 34-35. vers

Az Úr Kṛṣṇa saját transzcendentális energiája által bárkit felszabadíthat attól függetlenül, hogy az a személy hogyan gondol Rá, s csak az Úr Kṛṣṇa szabadítja fel mindig az általa megölt démonokat. Ha valaki halála pillanatában – akár ellenségesen is, de – az Úr Kṛṣṇára gondol, akkor biztosan felszabadul. Ha viszont valaki halála pillanatában az Úr bármelyik másik formájára gondol, nem biztos, hogy felszabadul. Például Vena démon nem volt képes Śrī Kṛṣṇa formájára gondolni, amikor meghalt, és így nem is érte el a felszabadulást. Aki testének elhagyásakor az Istenség Személyiségén ellenséges hangulatban meditál, annak számára csak abban az esetben biztos a felszabadulás, ha kifejezetten Śrī Kṛṣṇára gondol.

Mivel a felszabadulás azok számára is lehetséges, akik Śrī Kṛṣṇára ellenségesen gondolnak, a *Śrīmad-Bhāgavatam* így ír:

> Ezért az embernek valahogyan, akár barátként, akár ellenségként Kṛṣṇára kell gondolnia.

Śrīmad-Bhāgavatam
7. Ének, 1. fejezet, 32. vers

Fenti kijelentésekből levonhatjuk azt a következtetést, hogy az Úr Kṛṣṇa a legbámulatosabb transzcendentális energiák mestere.

Forrás

– Śrīla Jīva Gosvāmī: *Śrī Kṛṣṇa-sandarbha.* (Sri Kusakratha Das ford.) The Krishna Institute. Culver City California. 1989.
– Śrīla Dvaipāyana Vyāsadeva: *Bhagavad-gītā As It Is.* Fordította és magyarázatokkal ellátta: A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada. Bhaktivedanta Book Trust. Bombay. 1995.
– Śrīla Dvaipāyana Vyāsadeva: *Śrīmad-Bhāgavatam.* Fordította és magyarázatokkal ellátta: A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada. Bhaktivedanta Book Trust. Singapore. 1982.
– Śrīla Dvaipāyana Vyāsadeva: *Śrīmad-Bhāgavatam.* (Ő Isteni Kegyelme A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada alázatos tanítványai) Bhaktivedanta Book Trust. Los Angeles. 1985.
– Śrīla Dvaipāyana Vyāsadeva: *Viṣṇu Purāṇa.* (H.H. Wilson ford.) Punthi Pustak. 1972. Calcutta.

Egy Királynak Erős Kézzel Kell Irányítania

Śiva Mahā-purāṇa – részlet

śakto rājā na śāstā yaḥ prajā-bādhyaś ca bhakṣakaḥ

Lehet, hogy egy király rendelkezik a kellő képességekkel, de ha nem uralkodik erős kézzel, akkor az alattvalói zaklatni fogják, s csak egy ingyenélő lesz belőle. [mondta az Úr Śiva a félisteneknek]

Śiva Mahā-purāṇam, Rudra-saṁhitā, Kumāra-khaṇḍa
4. fejezet 10. vers
Chowkhamba Vidyabhawan kiadás.
Varanasi. 1998. Szanszkrit.

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

Kéthetente megjelenő ingyenes e-magazin

Kiadja: Gopal Jiu Kiadó
Sri Krishna Balarama Mandir
National Highway No. 5
IRC Village
Bhubaneswar, Odisha, India 751015
Email: katha@gopaljiu.org
Website: www.gopaljiu.org

A Gopal Jiu Kiadó a Krisna-tudatú Hívők Nemzetközi Közösségének (ISKCON) része. ISKCON Alapító-*Ācārya* Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Magyar változat: Japablog